

HAYALETİN

İNTİKAMI

JOSEPH
DELANEY

WARDSTONE
GÜNÜKLERİ 13

HAYALETİN

İNTİKAMI

Joseph Delaney

HAYALETİN İNTİKAMI

© 2014, Tudem Eğitim Hizmetleri San. Tic. A.Ş.
1476/1 Sok. No:10/51 Alsancak-Konak/İZMİR

metin hakları © 2013, Joseph Delaney

İlk baskı 2013 yılında, İngiltere’de *The Spook’s Revenge* adı ile Random House Children’s Books’un bir markası olan The Bodley Head tarafından gerçekleştirilmiştir.

YAZAR: Joseph Delaney
KAPAK RESMİ: David Wyatt
TÜRKÇELEŞTİREN: Kerem Işık
EDİTÖR: Burhanettin Düzçay

BASKI VE CİLT: Ertem Basım Yayın Dağıtım San. Tic. Ltd. Şti.
Eskişehir Yolu 40. Km. Başkent OSB 22. Cadde No:6 Malhköy/Ankara
Tel: 0 312 284 18 14

Birinci Baskı: Ocak 2015 (3000 adet)
İkinci Baskı: Mart 2017 (2000 adet)

ISBN: 978-9944-69-950-1
Yayınevi sertifika no: 11945
Matbaa sertifika no: 16031

Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiçbir bölümü, telif hakkı sahibinin önceden yazılı izni olmaksızın tekrar üretilemez, bir erişim sisteminde tutulamaz, herhangi bir biçimde elektronik, mekanik, fotokopi, kayıt ya da diğer yollarla iletilemez.

HAYALETİN
İNTİKAMI

Joseph Delaney

 tudem

Joseph Delaney eşiyle birlikte Lancashire'da yaşamaktadır. Üç çocuğu ve yedi torunu vardır.

Wardstone Günlükleri on üçüncü kitapla, Şeytan'ı yok etmek için girişilen amansız mücadelenin son büyük savaşıyla *sona eriyor*.

Marie için

Hayalet Sembolleri Nasıl Okunur?

Öcüler

Beta Öcüler için kullanılır

B P ← deşici

X ← sınıf

Gregory ← isim

~~**B**~~ Doğal yollarla
bağlanmış öcü

~~**B**~~ Doğal olmayan
yollarla
bağlanmış öcü

I - tehlikeli

X - fark edilmesi güç

Hortlaklar / Cinler

y

X
Gregory

I - tehlikeli

X - fark edilmesi güç

Cadılar

O

M
Gregory

M - kötücül

B - iyi huylu

U - habersiz

Karakter Profilleri

Tom

Thomas Ward yedinci oğlun yedinci oğlu. Bunun için doğuştan gelen bazı becerileri var. Onu, Hayalet'in çırağı olmak için mükemmel bir aday yapan beceriler... Ölülere görebiliyor ve duyabiliyor, aynı zamanda Karanlık'ın doğal düşmanlarından. Fakat bu Tom'un korkmasına engel değil ve kendisinden önce gelen yirmi dokuz çırağın başaramadığını başarabilmek için tüm cesaretini toplaması gerekecek.

Hayalet

Hayalet kolayca tanınabilecek biri. Uzun boylu ve sert görünümlü. Kukuletalı, uzun, siyah bir cübbe giyiyor ve asasıyla gümüş zinciri daima yanında. Tıpkı çırağı Tom gibi o da solak ve yedinci oğlun yedinci oğlu. Altmış yılı aşkın süredir eyaleti, gecenin karanlığında ortaya çıkan yaratıklardan koruyor.

Alice

Tom, Alice'in iyi mi, kötü mü olduğuna bir türlü karar veremiyor. Alice köydeki çocukları korkutuyor, en illet cadı klanlarından ikisiyle (Malkinler ve Deaneler) kan bağı var ve kara büyü kullanıyor. Ancak cadılık eğitimini kendi isteği dışında almış ve bazı çok zor durumlardan kurtulması için Tom'a yardım etti. Sadık bir dost gibi görünüyor, ama güvenilebilir mi?

Anne

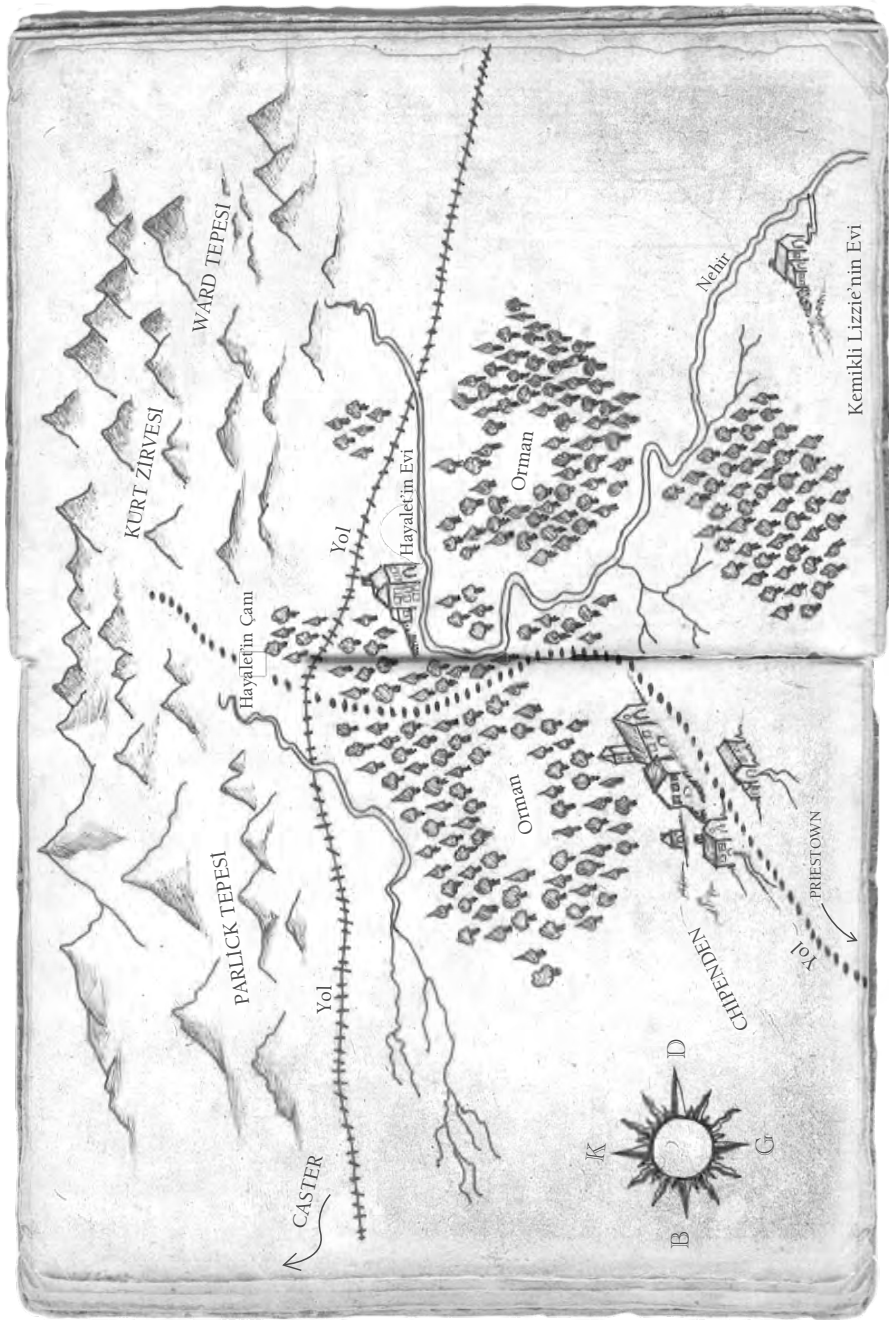
Tom'un annesi, oğlunun bir Hayalet ırağı olacağını en başından beri biliyordu. Tom için 'eyalete verdiğim hediye' diyor. Sevgi dolu bir anne; bitkiler, ilaçlar ve ebelik konusunda uzman. Anne hep biraz farklıydı. Yunanistan'a dayanan kkenleriyse tam bir muamma. Aslına bakarsanız anneyle ilgili gizemli çok Şey var...

Grimalkin

Malkin cadı klanının 'katil cadı'sıdır. Son derece hızlı ve güçlü olan bu katil cadının kendine özgü kuralları vardır: Asla hileye başvurmaz. Her ne kadar onurlu bir yapısı olsa da Grimalkin'in karanlık bir yanı da vardır. Işkenceye başvurmasıyla ünlüdür. Ortak düşmanları Şeytan'a karşı Tom Ward'la beklenmedik bir ittifak gerçekleştirdi. Ama Karanlık'ın gerçek bir hizmetkrına ne kadar güvenilebilir?

Şeytan

Şeytan Karanlık'ın vücut bulmuş hali, en güçlü mensubu ve Kadim Tanrıların en eskisidir. Pek çok farklı adı vardır ki bunların arasında Iblis, Lucifer, Karanlıkların Lordu ve Yalanların Efendisi sayılabilir. Tom Ward ve müttefikleri Şeytan'ın başını kesmeyi başardılar, fakat onu sonsuza dek yok etme mücadeleleri daha yeni başlıyor...

ÜLKENİN
EN YÜKSEK NOKTASI
ESRARENGİZLİĞİ İLE BİLİNİR.
DERLER Kİ, ORADA BİR ADAM,
KORKUNÇ BİR FIRTINA SIRASINDA
DÜNYAYI TEHDİT EDEN BİR ŞEYTANI
BAĞLARKEN ÖLMÜŞ. BUNDAN SONRA
TEKRAR BUZLARIN HÜKMÜ BAŞLAMIS VE
BUZLAR ÇEKİLDİĞİNDE TEPELERİN ŞEKLİ,
KASABALARIN İSİMLERİ BİLE DEĞİŞMİŞ.
ŞİMDİ BU TERK EDİLMİŞ DİYARIN EN YÜKSEK
NOKTASINDA UZUN ZAMAN ÖNCE OLMUŞ
OLANIN HİÇBİR İZİ KALMAMIŞ OLSA DA
ADI HİÇ UNUTULMADI.

WARDSTONE

BÖLÜM 1

BAŞKA BİR YOL

Gördüğüm kâbustan kalbim yerinden fırlayacakmış gibi çarparak uyandım ve mide bulantısıyla yatağımda doğruldum. Bir an için kusacağımı sandıysam da midem yavaş yavaş yatışmaya başladı.

Rüyamda Alice'i öldürüyor, başparmak kemiklerini ke-siyordum.

Yaklaşık bir ay kadar sonraki Cadılar Bayramı'nda bu korkunç şeyi gerçek hayatta yapmam gerekecekti. Benden beklenen buydu. Annem böyle istiyordu, çünkü Şeytan'ın tehdidini sonsuza dek yok etmenin tek yolu buydu.

Ama bunu nasıl yapabilirdim? Alice'i nasıl öldürebilirdim?

Kâbusun yineleneyeceği korkusuyla uykuya dalmadan öylece yattım. Zihnimde acı verici düşünceler dört dönüyordu. Alice istekli bir kurbandı. Bu korkunç törene hazır-dı. Üstelik bununla da kalmayıp Keder Kılıcı'nı almak üzere cesurca Karanlık'a gitmişti. Bu, kahraman kılıçlarından biriydi: Şeytan'ı yok etmek için kullanılacak ve bu süreçte Alice'in ölümüne sebep olacak kutsal silahlardan biri.

Bu kahraman kılıçları, Kadim Tanrı Hephaestus tarafından yapılmıştı: İlki Kader Kılıcı'ydı ve Cuchulain tarafından İrlanda'da bana verilmişti. İkincisi Kemik Kesen'di. Eğer Alice, Karanlık'ta görevini başarıyla yerine getirebil-diyse bunların üçüncüsü de elimde olacaktı.

Şeytan halihazırda bağlı durumdaydı: Bedeni İrlanda kırsalında gümüş mızraklarla çakılıydı; deri bir heybedeki başıysa katil cadı Grimalkin'deydi. Grimalkin, Şeytan'ın başının hizmetkârlarının eline geçmesine engel olmak için sürekli hareket halindeydi. Başı ele geçirecek olurlarsa bedeniyle birleştirerek Şeytan'ın bir kez daha dünyaya ayak basmasını sağlardı. O zaman ayın asla gerçekleşemezdi.

Ama Alice, Karanlık'tan hâlâ dönmemişti. Belki de başına bir şey geldi, diye düşündüm. Belki de asla geri gelmeyecek...

Bir yandan da kaybolan abim James için de endişe ediyordum. Şeytan'ın söylediklerine bakılırsa hizmetkârları onun boğazını kesip bir çukurun dibine atmıştı. Çaresizlik içinde yalan söylüyor olduğunu umuyor, yine de bu korkunç düşüncüyü zihnimden söküp atamıyordum.

Yine uyumaya çalıştım, ama başaramadım ve gece uzadıkça uzadı. Daha sonra, şafak sökmesine yakın başucumdaki ayna bir anda parlamaya başladı. Benimle ayna kullanarak iletişime geçen Alice'ten başka kimse yoktu. Doğrulup aynayı aldıktan sonra herhangi bir umuda kapılma korkusuyla içine baktım. Haftalardır ondan bir haber bekliyordum. Belki de onu neşe içinde bahçeye girerek

elindeki Dolorous Kılıcı'nı –Keder Kılıcı– sallaya sallaya yürürken göreceğimi düşünüyordum. Oysa şimdi Alice bana her şeyin iyi olduğunu söyleyebilecekti.

Aynanın ardından, yüzünde belli belirsiz bir gülümsemeyle bana baktığını görünce kalbim mutlulukla çarpmaya başladı. Dudaklarını hareket ettirmeye başladı.

“Batı bahçesinin ucundayım.”

Geçmişte Alice'le iletişim kurmak için camı buğulandırıp yazı yazıyorduk ama zaman içinde dudaklarını okuma konusundaki becerim iyice artmıştı. O ise benim dudaklarımı okuma konusunda hiçbir zaman zorlanmamıştı.

“Orada bekle!” dedim. “Hemen geliyorum.”

Hızla giyinip Hayalet'i uyandırmamak için merdivenlerden olabildiğince sessiz bir şekilde indim. Arka kapıdan dışarı çıkarken aklıma bir şey geldi: Alice neden bahçeye girmemişti?

Doğuda gökyüzü giderek aydınlanıyordu ve ben ustanın zaman zaman oturup ders işlediği bankın yanından geçerken Alice'in ağaçların bittiği yerde beklediğini gördüm.

Üzerinde, onu son kez gördüğümde giydiği kıyafetler vardı: dizlerinin hemen altında sonlanan koyu renk bir elbise ve sivri burunlu ayakkabıları. Ancak beni asıl mutlu eden şey, o güzel yüzündeki gülümsemeydi. Ona doğru koştum. Kollarını açarken gülümsemesi tüm yüzünü kaplamıştı. Sımsıkı sarılıp ileri geri sallanmaya başladık.

“Güvendesin! İyisin!” diye bağırdım. “Seni bir daha asla göremeyeceğimi düşünmüştüm.”

En sonunda gerileyip bir süre sessizce birbirimize baktık.

“Karanlık’tan asla kaçamayacağımı düşündüğüm anlar oldu,” dedi Alice. “Ama kaçmayı başardım Tom. Sağ salım girip çıkmayı başardım ve kılıcı aldım. Seni gördüğüme sevindim.”

Kılıcı cebinden çekip çıkardıktan sonra bana uzattı. Alıp evirip çevirerek yakından inceledim. Tıpkı Kemik Kesen’e benziyordu: Kılıçtan çok büyük bir bıçak boyutundaydı ve kabzasını aynı yakut gözlü emici süslüyor, sanki bana bakıyordu. Emiciler, su kenarlarındaki çukurlara saklanıp sekiz bacağıyla yardımcıyla hareket ederek kemikten bir tüpü andıran uzantısıyla kurbanlarının kanlarını emen tehlikeli yaratıklardı.

Bakışlarımı bıçaktan uzaklaştırıp Alice’e bakınca içimin mutlulukla dolup taşıdığını hissettim. Onu çok özlemiştim. Onu kurban etmeyi nasıl düşünebilirdim? Şeytan’ın yok olacak olması bile bu eylemi haklı gösteremezdi. Artık bunu yapamayacağımı iyiden iyiye anlamıştım. Gözlerim doldu ve boğazıma bir şeyler düğümlendi.

“Sen çok cesursun Alice. Başka kimse bunu başaramazdı. Ama üzgünüm, tüm bunları bir hiç uğruna yaptın. Ayini gerçekleştiremem. Seni kurban etmeyeceğim. Sana asla zarar veremem. Şeytan’ın işini bitirmek için başka bir yol bulmalıyız.”

“Bu çok tuhaf ama Karanlık’a gitmemin işe yaramayacağını söyleyen ikinci kişisin Tom. Grimalkin de böyle düşünüyor.”

“Grimalkin’le mi konuştun? Onu bir aydan uzun süredir görmedim.”

“Grimalkin bana yardım ediyor. Şeytan’ı yok etmek için bir başka yol buldu; üzerinde birlikte çalışıyoruz. Umutluyum Tom. Ayine gerek olmadan bunu başarabileceğimize gerçekten inanıyorum. Gelip bunu sana söylemem gerekiyordu ama şimdi geri dönmem gerek. Yapılması gereken çok iş var.”

Alice’in yine gidecek olmasına inanamıyordum. Birbirimizden ayrıralı öyle uzun zaman olmuştu ki ve şimdi birlikte yalnızca birkaç dakika geçirebilmiştik. Bu tam bir hayal kırıklığıydı. Grimalkin’in planına dair daha fazla bilgi edinmek istiyordum. Nasıl olmuştu da aklına annemin bilmediği bir yöntem gelmişti?

“Bir süreliğine eve gel, lütfen,” diye yalvardım. “Bana neler olup bittiğini anlat. Ve Karanlık’la nasıl baş edebildiğini de bilmek istiyorum. Hayalet’in de sana sormak isteyeceği bir sürü soru olduğuna eminim.”

Fakat Alice başını sertçe iki yana salladı. “Bu mümkün değil Tom. Grimalkin’in planı yoğun bir şekilde kara büyüden faydalanıyor. İşe yarayabilecek tek şey bu. Yaşlı Gregory asla onaylamayacaktır. Bunu sen de biliyorsun. Bana neler yapmayı planladığımı soracaktır ve bu durumda ona yalan söylemek zorunda kalırım. İnsanların yalan söyleyip söylemediğini anlama konusunda oldukça iyidir. En iyisi gitmem.”

“O halde seni bir daha ne zaman görebileceğim Alice?”

“Emin değilim, ama Grimalkin ve ben geri döneceğiz... Başardığımızda görüşürüz.”

Alice aynı onu anımsadığım gibi görünüyordu, ama şimdi konuşurken sesi farklı geliyordu; başaracağına tamamen emindi. Acaba aşırı güvenli mi davranıyordu?

“Tehlikeli mi?” diye sordum endişeli bir şekilde.

“Sana yalan söylemeyeceğim Tom. Elbette ki tehlikeli. Ama daha tanıştığımız ilk andan itibaren Karanlık’ın tehdidi altında yaşadık ve her seferinde de sağ salim üstesinden gelmeyi başardık. Bu kez de aynı şeyin gerçekleşmemesi için bir sebep göremiyorum.”

Aniden kollarıma atıldı ve beni sertçe dudaklarımdan öptü. Daha ben tepki veremedenden her şey bitmişti; geri çekilip yürümeye başladı.

Arkasından şaşkınlık içinde bakakaldım. Çarpılmışım. Beni neden öpmüştü? Yoksa o da bana benim ona verdiğim kadar değer mi veriyordu? Bunu bilemiyordum. Onu yeniden kollarımın arasına almak için çıldırıyordum.

Alice dönüp omzunun üzerinden bana doğru seslendi. “Kendine iyi bak Tom! Yaşlı Gregory’ye beni gördüğünden bahsetme. En iyisi bu.”

Ve sonra gitti. Ona sormak istediğim ve vakit bulamadığım öyle çok şey vardı ki. Karanlık’ta neler yaşamıştı? Orada hayatta kalıp şu anda elimde tuttuğum bıçağı almayı nasıl başarmıştı?

Üzgün bir şekilde eve doğru yürümeye başladım. Alice sağ salim döndüğü için çok rahatlamışım ama şimdi endişe

etmem gereken başka bir şey vardı. Alice ve Grimalkin ne planlıyorlardı? Bu her ne ise çok riskli olduğuna hiç şüphe yoktu.

Ustama onu gördüğümü söylemememi tembih etmişti. Bir yanım ona hak veriyordu; bunu Hayalet'ten saklamak en iyisi olurdu, öğrenirse bir sürü soru sorardı. Fakat geçmişte ondan çok şey saklamıştım. Şimdi bıçağı görmemesi için saklamam gerekiyordu.

Gerçeğı saklamak konusunda kendimi giderek daha suçlu hissetmeye başlamıştım. Her biri zamanında çok gerekli görünmüş, fakat üst üste birikip çoğaldıkça kendimi daha kötü hissetmeme neden olmuştu. Bu da listeye eklenecek yeni bir tanesiydi ve bu durum hiç hoşuma gitmiyordu.

HAYALETİN İNTİKAMI

DİKKAT:
KARANLIK
BASTIKTAN SONRA
OKUNMAMALI!

Her şey sona eriyor...

Karanlık'a karşı verilecek son mücadele yaklaşıyor.

"O, yedinci oğlun yedinci oğlu. Adı Thomas J. Ward ve kendisi, benim eyalete armağanımdır. Onu iyi eğitin. Gelmiş geçmiş en iyi çırağınız olacak ve aynı zamanda sonuncusu."

Bunlar yıllar önce Tom'un annesinin
Hayalet John Gregory'ye yazdıklarıydı.

Dostların düşman, düşmanların dost olduğu amansız
bir mücadeleye hazırlanırken bu sözlerin doğru çıkıp
çıkmayacağını görme vakti geldi.

ISBN: 978-9944-69-950-1

9 789944 699501

www.tudem.com